

08 јуни 2018 година,
Место: Јавна Соба, Скопје
„Реформи за ослободување на државата,,
Дијалог за приоритетите и опциите
програма

Цел

Целта на овој дијалог на политики е да произлезе структурирана дебата за тоа како спроведувањето на реформите во правосудниот систем, вклучително и реформите во полицијата и затворскиот систем се одразува на почитувањето на основните човекови права на луѓето во Македонија. Расправата се организира во рамки на проектот Мрежа 23+, проект кој е финансиран од Делегацијата на европската унија и финансиски подржан од Балканскиот фонд за демократија. Имплементатори на проектот се Институтот за европска политика и Хелсиншкиот Комитет за човекови права на РМ.

На настанот присуствуваа 14 поканети учесници, меѓу кои претставници од невладини организации кои работат на полето на заштита на човековите права, особено на ранливи и маргинализирани групи и заедници, правата на осудените лица и лица кои доаѓаат во судир со законот, претставници од двата затвори во Скопје (КПУ Затвор Скопје-Скопје и КПУ Затвор Идризово-Скопје) претставник од Управата за извршување на санкции, поранешен судија, како и организации кои работат на реформи на во правосудството, полиција и пенитенцијарниот систем.

Исто така настанот беше медиумски покриен, при што изјава за медиумите даде директорката на Хелсиншкиот Комитет за човекови права на РМ, г-ѓа Уранија Пировска.

- На настанот говореа М-р Гоце Коцевски, Проектен менаџер- Координатор за правна помош и застапување во Македонско здружение на млади правници - **Реформите во правосудството и човековите права**
- Татјана Калајдиска, Началник во МВР-Одделение за превенција и интегритет при Одделот за внатрешна контрола, криминалистички истраги и професионални стандарди- **Воведување на надворешна контрола на полицијата**
- Сибел Амет, Правна советничка во Хелсиншки Комитет за човекови права на РМ – **Реформите во затворите и почитување на правата**

Настанот со воведен говор го отвори директорката Уранија Пировска, која даде осврт на досегашниот тек на реформите во овие области, но се осврна и на потребата од доследно спроведување на реформите и во иднина.

Првиот говорник даде оценка на тоа дали реформите во судството се движат во вистинска насока. Втората говорничка говореше за усвоените законски измени за воведувањето на новиот вид на контрола на полицијата преку обвинителството и народниот правобранител и ги објасни истите.

Сибел Амет како правничка со повеќегодишно искуство на пружање на правна помош на

лица кои издржуваат казна затвор ги опиша состојбите со човековите права во затворените институции и укажа на потребата од имплементација на итните реформи особено овозможувањето на пристап до правда за лицата кои издржуваат затворска казна вклучително и бесплатната правна помош, неопходните реформи за пружање на навремена и соодветна медицинска помош и здравствена нега за да се намалат или спречат големиот број смртни случаи поради ненавремена или несоодветна медицинска грижа. Третата говорничка се осврна и на новиот закон за пробација, кој во пракса сеуште не функционира, како и на несоодветните услови за живот во малолетничкиот затвор и ВПД.

После излагањето на говорниците, се разви плодна и конструктивна дискусија, околу текот на реформите, особено во затворскиот систем, од страна на претставниците на институциите беше кажано дека се превземаат одредени активности, но како заклучок произлезе дека ваквите активности не треба да бидат ад хок активности, и да зависат од добрата воља или иницијативноста на раководните лица на институциите, туку дека треба да се направи сериозна стратегија и акциски план за спроведување на реформите во пенитенцијарниот систем, кои ќе се спроведуваат воедначено и на ниво на цела држава во сите затвори и затворени институции.

Исто така како заклучок но и препорака произлезе дека неопходно е систематизирано да се спроведуваат реформите, да има поголема системска вклученост на невладините организации, особено при пружањето на бесплатна правна помош и во процесите на ресоцијализација и реинтеграција во општеството на осудените лица. Како заклучок и препорака произлезе дека и покрај тоа што досега се спроведувани обуки за затворскиот персонал, неопходно е во иднина исто така систематизирано да има обуки на целиот затворски персонал особено оние кои директно работат со осудените лица за човекови права, тортура, дискриминација и други области.

